

Thư của mẹ tôi gửi gia đình và các cháu thuở cha mẹ tôi VN tôi hiện nay

Tác Giả: Nguyễn Văn Thông-Cố u Thi u tá Quân l c VNCH
Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 08:01

Trước khi mẹ tôi qua đời, di chúc trong tay Tàu Công, cha mẹ, chú, cô, dì của bác cháu còn trông cậy vào lòng ái quốc của các cháu.

Các cháu thân mến

Đây là lần đầu tiên sau 20 năm sống tại hiện nay, nhân dịp Tết Canh Dần 2010, bác mẹ tôi gửi lời chào và hỏi thăm sức khỏe đến các cháu, đến song thân và anh chị em của các cháu và lời chúc năm mới An Khang - Thịnh Vượng.

Các cháu biết không, trong 35 năm qua người Việt Quốc Gia Tộc Nhân Công Sống tại hiện nay đã tuổi 70 - 80 của bác đến nay phân nửa đã đi vào lòng đất nơi quê người, phân nửa còn lại là trẻ em mới sinh, cha mẹ có một niềm tin duy nhất là muốn nhìn thấy quê hương mình phú cường, tiến bộ. Dân tộc Việt Nam mình đứng trước một tương lai, không còn Công Sản để cai trị để sánh vai cùng thế giới. Nhưng bác và những người cùng tuổi vô cùng thất vọng, vì trong hơn 30 năm qua đời của cai trị ngu xuẩn, gian ác của tập đoàn Việt Công, đất nước của Việt Nam ngày nay không phát triển mà còn bị thất bại. Văn hóa dân tộc bị băng hoại đến tình trạng xã hội dục dục bất công, thối nát và đang đứng trước khi mẹ tôi qua đời. Tất cả nguyên do cũng chỉ vì sự tham quyền cố vị của tập đoàn lãnh đạo CSVN. Bên ngoài thì quốc gia đang sẵn sàng hiến đất, dân hiến cho Tàu Công để đổi lấy vinh thân phì gia.

Trước khi mẹ tôi qua đời, di chúc trong tay Tàu Công, cha mẹ, chú, cô, dì của bác cháu còn trông cậy vào lòng ái quốc của các cháu. Tuổi trẻ Việt Nam Hiện Nay và trong nước.

Là Thế Hệ Trẻ Việt Nam Hiện Nay, các cháu đã sinh ra và lớn lên trong môi trường không có chiến tranh và hận thù. May mắn của các cháu, là khi trưởng thành đã biết thế nào là giá trị tự do nhân bản của con người và thế giới quốc gia có nhân dân chấp pháp trị. Chúng ta thấy, các cháu còn được học tập miễn phí giáo dục tận tâm của thế giới. Nhưng vậy, rõ ràng các cháu đã được đãi ngộ hơn những thanh thiếu niên của nhiều quốc gia khác trên thế giới. Và được biết là may mắn hơn các bạn trẻ đang sống tại quê nhà Việt Nam.

Nhiều đêm thao thức bác tôi, không biết sự thành công của đã sống các cháu - Thế Hệ Mới của người VN Tộc Nhân Công Sống Tại Hiện Nay, đó có phải là sự an bài của thế giới để theo phần số của mẹ tôi con người hay không? Hay đây là sự đền bù cho những hy sinh máu xương và mạng sống của Quân, Dân, Cán, Chính VNCH - những người đã nằm xuống trong thế giới chiến tranh Quốc - Công? Nếu đúng như vậy, thì đây là sự an bài, đền bù bất công của tạo hóa. Bởi vì, không thể đem ân sống dành cho 2, 3 triệu người hiện nay là để, so với số khổ đau của một dân tộc. Nhưng, sự thất bại không thể phủ nhận và chắc chắn là nếu không có máu đổ thì đất nước xác người nằm xuống và bị mất đầu tháng 4 năm 1975, thì không có Công Sản đứng đầu người Việt hiện nay. Mong các cháu hiểu và suy nghĩ về điều này, để thông cảm mà chia sẻ niềm niềm của thế hệ cha anh vì sao trong nhiều năm qua người Việt tại nước ngoài không chấp nhận chấp nhận nghĩa công sản bỏ tàn dư rừng cuộc tranh chấp đã tàn.

Đôi với các cháu, bác không muốn nói đến những điều thuở trước dĩ vãng, nhất là chuyện buôn bán. Hơn nữa, tôi là số khổ đau của một dân tộc sau bao năm chiến tranh chiến tranh. Nói nhiều, chớ a chớ các cháu đã hiểu, bởi vì trong đó có những điều và bất nhân và phi lý của chấp nhận công sản ra ngoài sự công nhận của loài người mà Hồ Chí Minh và đứng đầu bên đã

Thư của mẹ tôi gửi các cháu thuộc thế hệ trẻ VN tại hải ngoại

Tác Giả: Nguyễn Văn Thông-C&u Thi&u tá Quân L&c VNCH
Thứ Năm, 04 Tháng 2 Năm 2010 08:01

áp đ&t lên dân t&c Vi&t Nam c&a mình. Ở đây, bác ch& mu&n các cháu th&nh tho&ng t& h&i n&i nào m&i th&t s& là quê cha đ&t t&c c&a mình. Và vì sao các cháu ph&i l&u l&c n&i x&ng n&i, m&t n&i cách xa quê m& v&n đ&m. Tr& l&i đ&c câu h&i, may ra các cháu m&i c&m thông cho cha, m&, cô, chú, nh&ng ng&i th& h& l&n tu&i nh& bác tuy s&ng sung s&ng n&i vùng đ&t t& do, nh&ng sao lòng c& mãi ng&m ngùi v&ng v& c& h&ng m&i l&n T&t đ&n.

Các cháu hãy nghĩ coi. Sau khi t&t nghi&p các tr&ng đ&i h&c t&i n&i mình c& trú. Có ph&i các cháu ch& mu&n ki&m đ&c vi&c làm & m&t h&ng, m&t x&ng, m&t công ty, m&t c& c& công quy&n g&n n&i mình s&ng đã quen? Đi&u này cho th&y n&u ph&i đi làm xa nhà là đi&u b&t đ&c dĩ ph&i không? Công nh&n đi&u này, các cháu m&i hi&u m&t ng&i ph&i r&i b& quê h&ng, n&i chôn nhao c&t rúng đ&n s&ng n&i x& l& quê ng&i không ph&i là m&t ni&m vui. Cho nên, hôm nay, th& h& c&a bác sau 35 năm b& n&c ra đi n&u có vui đ&c là th&y đàn con, đàn cháu nay đã l&n khôn v&i t&ng lai r&c r&, là nh&ng ng&i h&u đ&ng cho xã h&i.

Nhân đ&p năm m&i, bác mu&n nói v&i các cháu, chuy&n g&n là v&i hoàn c&nh xã h&i, văn hóa, kinh t&, chính tr& thu&n l&i các cháu hãy m&nh đ&n, h&ng hái ti&p tay v&i cha, chú trong vi&c phát huy sinh, xây đ&ng ho&t c&ng đ&ng VN n&i đ&a ph&ng mình c& trú trong tinh th&n h&c h&i, trao đ&i ki&n th&c gi&a cũ và m&i đ& c& ch& c&ng đ&ng ngày thêm tr& trung, v&ng m&nh. Th&c hi&n đ&c đi&u này ch&c ch&n C&ng Đ&ng Vi&t Nam s& đ&c các c&ng đ&ng b&n n& tr&ng. Và xa h&n n&a là s& k& v&ng các cháu s& góp ph&n vào vi&c ph&c h&ng đ&t n&c thoát kh&i s& k&m k&p c&a b&o quy&n VC và hi&m h&a nô l& Tàu C&ng. Đây là m&t vi&c tr&ng đ&i mà m&t s& nhà trí th&c tr& trong n&c đang c& g&ng th&c hi&n dù g&p ph&i khó khăn, h& v&n hiên ngang c&t lên ti&ng nói yêu n&c c&a mình.

Dân t&c Vi&t Nam v&i truy&n th&ng b&t khu&t ch&ng gi&c ngo&i xâm c&a cha ông là bài h&c quý báu các cháu c&n noi theo đ& đ&i đ&u v&i tham v&ng c&a Tàu C&ng. Hi&n t&i trong n&c các b&n tr& t&i VN đã làm đi&u này, và nhi&u ng&i đã b& tù đày, đánh đ&p, trù đ&p. Ch&c các cháu đã bi&t.

Tr&c khi đ&t l&i, bác xin nh&c l&i l&i ti&n nhân nh&n nh& mà ng&i Vi&t Nam nào cũng bi&t, đó là: “Đ&ng đi khó không khó gì ngăn sông cách núi, mà khó vì lòng ng&i ng&i núi e sông”

M&t l&n n&a m&n chúc các cháu và nh&ng ng&i thân năm m&i An Khang-Th&nh v&ng.

M&n chào các cháu

Nguyễn Văn Thông
C&u Thi&u tá H&i quân QLVNCH